

Bilag til F. t. L. om Statens Tjenestemænd.

De nævnte Regler er altsaa ret uensartede, og navnlig for saa vidt angaar Hærens og Flaadens underordnede Personel er de ret vidtgaaaende, idet ogsaa Tjenestemændenes Hustruer og Børn indtil 18 Aar er inddragne under den frie Lægebehandling; i Praksis er denne for Hærens Tjenestemænds Vedkommende udstrakt til ogsaa at omfatte al Specialistbehandling, derunder Tandpleje, uanset om Behandlingen ydes af Institutionens egne Læger. Der har fra Hovedrevisoratets Side været rejst nogen Tvivl om, hvorvidt der var Hjemmel til en saadan Udvidelse, men dette Fortolkningsspørgsmaal skal Kommissionen ikke komme nærmere ind paa.

Kommissionen kan ikke anse det for heldigt paa dette Omraade at have væsentlig uensartede Regler, og den har derfor med Hensyn til det fremtidige Personel foreslaaet en Fællesregel om Sygepleje, idet man ved en Overgangsregel i § 898 a har foreslaaet de hidtidige Regler opretholdt for de inden nærværende Lovs Ikrafttræden ansatte Tjenestemænd.

Det har for Kommissionen været et Hovedsynspunkt, at der ikke af Staten for Tjenestemændene bør træffes en Ordning af Sygeplejeforhold, som medfører, at de paagældende og deres Familier holder sig udenfor Sygekasserne. Disse er i stedse stigende Grad blevet Grundlaget for den almindelige sociale Forsorg og vil formentlig ogsaa i Fremtiden blive det, maaske endda i forøget Omfang. Hvis Tjenestemændene og deres Familier holdes ude af Sygekasserne, vil de efter at være pensionerede normalt være for gamle til at blive optagne i Sygekasse, og de kan da blive daarligere stillet end andre Borgere paa tilsvarende Indtægtsniveau. Det samme Forhold kan gøre sig gældende for Hustru og Børn efter Mandens Død.

Det synes da naturligt, at Styrelserne stimulerer Tjenestemændene i de yngre Aar til at indmelde ikke alene deres Hustru og Børn, men ogsaa sig selv i en Sygekasse, og det er oplyst for Kommissionen, at dette ogsaa finder Sted for visse Styrelsers Vedkommende. Men under disse Forhold synes det urigtigt i Tjenestemandsløven at opretholde Bestemmelser, der direkte eller indirekte kan virke i modsat Retning.

Paa den anden Side har man anset det for naturligt, at de Styrelsesgrene, der har egne Læger, særlig Hospitaler, Anstalter samt Hær og Flaade, lader disse Læger behandle ogsaa Tjenestemændene personligt. Dog maa man udtrykkeligt bemærke, at der ikke bør oprettes Specialafdelinger af Hensyn til Tjenestemændenes Behandling; ej heller bør der finde Afbigelse fra Bestemmelserne Sted, fordi de ved den foreslaaede Lovregel hjemlede Goder kommer til at virke noget forskelligt indenfor samme Styrelsesgren, naar der paa visse Steder, f. Eks. for Hærens Vedkommende i København, er indrettet et mere fuldstændigt Hospitalsapparat med Specialafdelinger etc. end andre Steder. I alle saadanne Tilfælde bør Tjenestemændene henvises til ved Indtrædelse i Sygekasser at supplere Statens særlige Sygeplejeordning. For Hæren og Flaaden er det foreslaaet, at Reglen om Sygepleje skal omfatte hele det militære Personel samt civile Tjenestemænd ved de militære Sygehuse, derimod ikke andre civile Tjenestemænd.

Man gaar ud fra, at der ved de i Slutningen af Stk. 1 nævnte Regulativer gives almindelige Regler om Adgangen til den i Stk. 1 hjemlede Sygepleje, saaledes at der ikke bliver Tale om at skønne over Adgangen i de enkelte forekommende Tilfælde. Derimod vil der intet være til Hinder for, at Adgangen til Sygepleje gøres betinget af visse Bopælsforhold o. lign.

Den eneste Styrelse, hvis Tjenestemænd nu har fri Sygepleje m. v., men som falder helt udenfor de af Kommissionen foreslaaede Bestemmelser, er Grænsegendarmeriet. Selvom dette Korps er militært organiseret, er dets Personel udelukkende Tjenestemænd, der bor saa spredt, at en særlig Lægeinstitution for Korpsset ikke kan organiseres. De nu i Grænsegendarmeriet ansatte Tjenestemænd vil falde ind under Overgangsreglen i § 839.